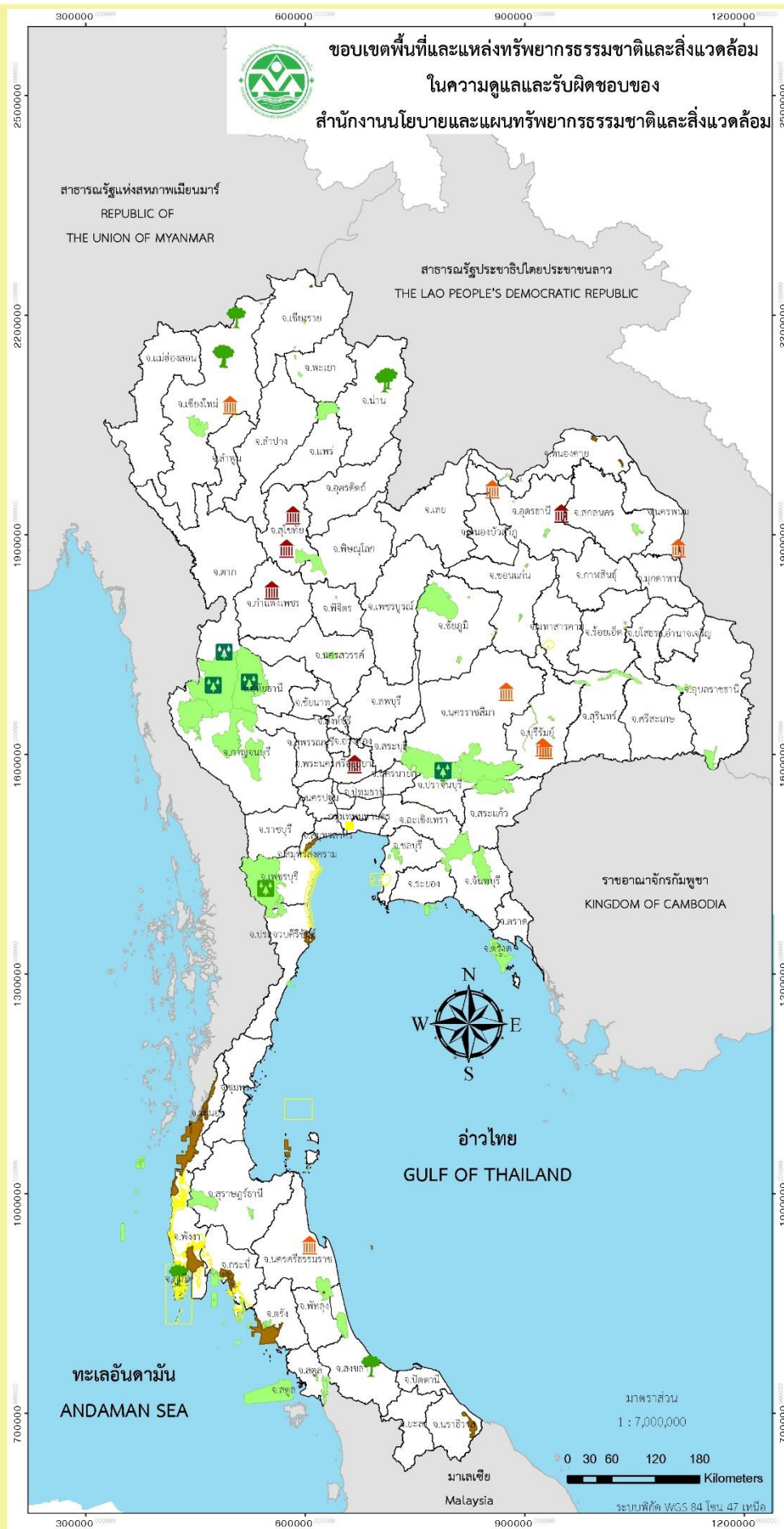

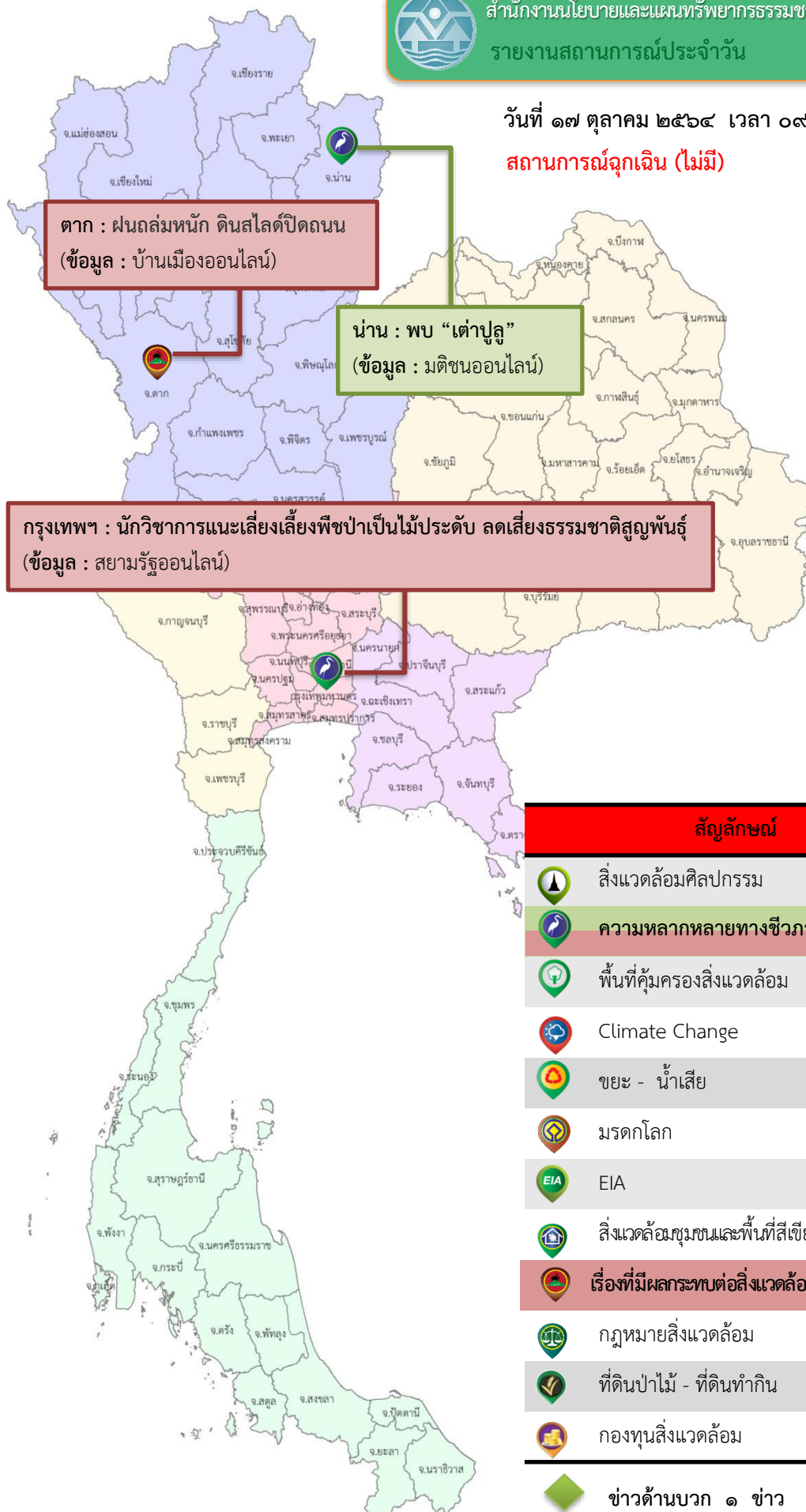

- คำอธิบายสัญลักษณ์**
- แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 3 แห่ง ได้แก่
 - เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร
 - อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย
 - อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
 - นครประวัติศาสตร์พนมรุ้งและอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์
 - แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี
 - แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร - พืชสวนแห่งชาติ
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดตาก
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก จังหวัดตาก
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดตาก
 - พื้นที่กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ จังหวัดสระบุรี จังหวัดนครนายก จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์
 - แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นอนุสรณ์สถานของมนุษยชาติ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่
 - เส้นทางเชื่อมต่อทางวัฒนธรรม
 - ปราสาทหินพิมายและศาสนสถาน จังหวัดนครราชสีมา
 - ปราสาทหินพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์
 - ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์
 - วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย
 - อนุสรณ์สถาน แหล่งต่างๆ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเมืองใหม่ นครหลวงเวียงจันทน์ จังหวัดเชียงใหม่
 - พระธาตุพนม กลุ่มสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์และภูมิทัศน์ จังหวัดนครพนม
 - แหล่งมรดกทางธรรมชาติที่ขึ้นทะเบียนเป็นอุทยานชีวมณฑลเบื้องต้น จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - พื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ
 - พื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ จำนวน 14 แห่ง เนื้อที่ 2,517,089.5 ไร่ ได้แก่
 - ทุ่งดอกบัวตอง ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำป่าห้วยเลน้อย จังหวัดพิจิตร
 - เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโพง จังหวัดหนองคาย
 - ดอนบอยทอด จังหวัดสมุทรสงคราม
 - ป่าแม่ปึกะบึง จังหวัดกระบี่
 - เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบึง จังหวัดชัยภูมิ
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ (ทุ่งดอกบัวตอง) จังหวัดนครราชสีมา
 - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-หมู่เกาะลันตา ปากน้ำควน จังหวัดตรัง
 - อุทยานแห่งชาติแหลมสน-ป่าแม่ปึกะบึง-ปากคลองกะเปอร์ จังหวัดระนอง
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา
 - อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - กุดพิ่ง จังหวัดบึงกาฬ
 - เกาะกระ จังหวัดนครราชสีมา
 - เกาะกระ เกาะพระทอง จังหวัดพังงา
 - พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 แห่ง ได้แก่
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดลำพูน
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดมหาสารคาม
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดสมุทรปราการ
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดชลบุรี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดขอนแก่น
 - จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดบุรีรัมย์
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดกระบี่
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต
 - พื้นที่ประเทศไทย เนื้อที่ 320,696,875 ไร่

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น.

สถานการณ์ฉุกเฉิน (ไม่มี)

สัญลักษณ์

สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

ความหลากหลายทางชีวภาพ ๒ รายการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

Climate Change

ภัยแล้ง - น้ำเสีย

มรดกโลก

EIA

สิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียว

เรื่องที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๑ รายการ

กฎหมายสิ่งแวดล้อม

ที่ดินป่าไม้ - ที่ดินทำกิน

กองทุนสิ่งแวดล้อม

ข่าวด้านบวก ๑ ข่าว

ข่าวด้านลบ ๒ ข่าว

นักวิชาการแนะเลี้ยงเลี้ยงพืชป่าเป็นไม้ประดับ ลดเสี่ยงธรรมชาติสูญพันธุ์

เมื่อวันที่ ๑๖ ต.ค. ๖๔ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมรัตน์ พุทธิไทย อาจารย์ประจำคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นที่รู้จักในแวดวงพฤกษศาสตร์ระดับโลก ในฐานะผู้ค้นพบ “ส้มกุ้ง” หรือ “เบโกเนีย” (Begoniaceae) เป็นพันธุ์ไม้ที่ขึ้นตามระบบนิเวศป่าไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภูเขาหินปูน และกำลังเป็นที่สนใจในลำดับต้นๆ ของนักพฤกษศาสตร์ทั่วโลก โดยส่วนใหญ่พบหลายชนิดเป็นพืชเฉพาะถิ่นในประเทศไทย ที่ผ่านมามีการศึกษาต่อยอดเพื่อส่งเสริมเป็น “ไม้ประดับเศรษฐกิจ” เนื่องจากมีใบที่มีสีสันสวยงาม และมีความหลากหลายของใบสูงกว่าพืชกลุ่มอื่น ได้ให้มุมมองต่อการเลือกเลี้ยงไม้ประดับว่าขึ้นอยู่กับความพึงพอใจส่วนบุคคล แต่อยากให้พิจารณาเลือกเลี้ยงไม้ประดับที่มีอยู่แล้วโดยทั่วไป และได้รับการพัฒนาสายพันธุ์ให้มีความแตกต่างหลากหลาย จะปลอดภัยกว่าการนำไม้ป่าซึ่งยังไม่มีการศึกษาถึงวิธีการเลี้ยงที่ถูกต้องและเหมาะสมมาลองผิดลองถูก ซึ่งหากเลี้ยงไม่ถูกวิธี ไม้ป่านั้นๆ อาจตายได้ภายในระยะเวลาอันสั้น เป็นการทำลายพันธุ์กรรมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติด้วย และยังถ้าเราดึงทรัพยากรจากป่าออกมามากขึ้นเท่าใด ยิ่งหมายถึงเรากำลังทำให้ทรัพยากรธรรมชาติลดลงไปเท่านั้น ซึ่งตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ ข้อที่ ๑๕ ว่าด้วยการรักษาสุขภาพของชีวิตบนบก (Life on land) ดังนั้น จึงอยากให้ทุกคนตระหนักว่าในการหาไม้ประดับมาเลี้ยง ไม่ควรชื่นชมกับความหายากแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรระวังเรื่องการจะทำลายพันธุ์กรรมของพืชป่าที่มีอยู่ตามธรรมชาติด้วย ซึ่งการทำให้เกิด “ความอ่อนแอทางพันธุ์กรรม” ต่อพืชป่า จากการทำให้พืชป่าที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และยังไม่มีภูมิคุ้มกันต้านทานต่อโรคต่างๆ ถูกทำลาย อาจส่งผลกระทบต่อการสูญพันธุ์ได้ต่อไปในอนาคต

ที่มา : สยามรัฐออนไลน์

(<https://siamrath.co.th/n/289308>)

ฝนถล่มหนัก ดินสไลด์ปิดถนน

เมื่อวันที่ ๑๖ ต.ค. ๖๔ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เกิดฝนที่ตกหนักติดต่อกันหลายชั่วโมง ในหลายพื้นที่ ของ จ.ตาก ส่งผลให้ดินชุ่มน้ำ อิ่มน้ำไม่ไหว ทำให้เกิดเหตุดินลาดเชิงเขาสไลด์ลงบนผิวทางจราจรทางหลวงหมายเลข ๑๒ ถนนสาย ตาก-แม่สอด บริเวณดอยรวก ต.แม่ท้อ อ.เมืองตาก จ. ตาก ทำให้การจราจรบริเวณดังกล่าว ไม่สามารถสัญจรได้โดยเด็ดขาด โดยทางเจ้าหน้าที่หมวดทางหลวงแม่ท้อ ติดตั้งป้ายเตือน วางกรวยยาง และอำนวยความสะดวกด้านการจราจรสภาพทางเป็นทาง ๔ ช่องจราจร และบางจุดรถสามารถผ่านได้และบางจุดไม่สามารถผ่านได้เบื้องต้น เจ้าหน้าที่หมวดการทางหลวงแม่ท้อ ได้ระดมเครื่องจักร และกำลังคนเข้าพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อขุดดินและนำดินออกจากพื้นผิวถนนโดยเร็วที่สุด เร่งให้เปิดการจราจรได้ อย่างไรก็ตาม คาดว่า จะต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงกว่าจะนำกองดินดังกล่าวออกไปได้หมด

ที่มา : บ้านเมืองออนไลน์

(<https://www.banmuang.co.th/news/region/254635>)

พบ “เต่าปูลู”

เมื่อวันที่ ๑๖ ต.ค. ๖๔ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาตินันทบุรีสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกนันทบุรี ๒ พบเต่าปูลู (*Platysternon megacephalum*) ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือ มีหัวขนาดใหญ่ กระดองยาว ปากจุ่มเป็นตะขอและแข็งแรงมาก เท้ามีเล็บแหลมคม ขาหน้ามี ๕ นิ้ว ขาหลังมี ๔ นิ้ว ปกคลุมด้วยเกล็ดหนามกระจายอยู่ทั่วฝ่ามือฝ่าเท้า และมีหางคล้ายแส้ ความยาวเท่าลำตัว เต่าชนิดนี้ไม่สามารถหดหัวและขาเข้าไปในกระดองได้เหมือนเต่าชนิดอื่น โดยปกติที่ผ่านมามักจะพบบริเวณลำห้วยขุนน้ำวาว (น้ำตกนันทบุรี ๒) คาดว่าน่าจะมีการกระจายพันธุ์เพิ่มมากขึ้น เต่าปูลูถือเป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า

ที่มา : มติชนออนไลน์

(https://www.matichon.co.th/local/quality-life/news_2993615)